

SEMLERI NOTÆ AD ETYMOLOGIAS.

De quibus vide Isidoriana, cap. 52.

Index capitum omnium librorum, quem Gothofredus præmisit, non est in A et B; ejus loco ibi habentur vi epistolæ Isidori et Braulii, quæ ad historiam horum librorum pertinent. Capita numerantur, sed non omnino ut in Gothofredi Editione, nam quod in hoc est cap. 4, pertinet adhuc in A et B ad caput tertium, quod tamen non probem; nam cap. 2 inscribitur de litteris communibus; ergo etiam adfuit inscriptio de litteris Latinis; et inde cap. 4 numerandum.

CAP. I. Num. 2, *artis præceptis*, id est, *arctatis*, ubi alia aliis arctantur. Vide Festum in *Artus*. Servius in interpretatione in secundam Donati Editionem (quæ est in Editione 12 grammaticorum Ascensii, Parisiis 1516, in-folio, fol. 47 b), unde Isidorus hæc sumpsit, exponit, *brevibus, angustis*; similia habet Diomedes initio libri ii. Inde i-tis temporibus grammatici *artistæ, artigraphi* dicti sunt. *Artes Herodiani* appellat Priscianus, epist. ad Sullianum, sic *ars Phœnii, Donati*, pro grammatica *ἑξῶς*.

CAP. II. Num. 4, *loquendi peritia*. A *recte loq.* Ita fere etiam definit Asper in Arte.

CAP. III. Num. 4, *Varro litterationem*. Asper: *Terenius Varro primum, ut adhuc rudem appellatam esse dicit, litteraturam*; sic et Diomedes, *grammatica, litteratura*; atque hoc præplacet. Num. 3, *legiteræ*. Diomedes, lib. ii, *quasi legitera, quia legitur, vel quod legendibus iter ostendit, vel a litura, quam patitur, vel quod legendo iteratur*. Adde et Priscianum. Varro de Latina lingua lib. i, cap. 7, *legere, quod legantur ab oculis litteræ*. Num. 4, *idem apud Latinos*. B, *inde ita melius*. Ibid., *viginti duobus*. Ita omnes sancti Patres numerant; unde certum est locum Irenæi, lib. ii, depravatam esse, ubi decem Hebrææ litteræ dicuntur, quo decipi se passus est Schukfordius. Vide Acta societatis Latinæ lenensis, tom. I, p. 70. Ibid., *xiiii elementa habent*. xiiii numerat A, atque ita grammaticis aliis convenit, licet x et y Græcas quidam omittant, et xxi numerent; vide Diomedem, lib. ii, pag. 415, Edit. Putschii, Priscian., lib. i, alios. In Editione Gothofredi male excusum xxi. Num. 5, *a lege cæpisse*. Hæc verba sunt ex Augustini lib. iv de Civit. Dei, cap. 39, sed nescio qui factum sit ut hic alius sensus esse videatur, quasi inventæ tum sint litteræ, cum Augustinus hanc sententiam oppugnet, et tantum his verbis recitet eam, ac statim rellat. Putem hic signum allegationis fuisse, etc., aut simile quid, quod ad omnem istam Augustini orationem se referat; apparet enim ex sequentibus, Isidorum litteras ante Moysen inventas credidisse cum multis aliis. Ibid., *Isis... tradidit*. Augustinus, Civit. Dei lib. xviii, cap. 37: *Antequam Egyptiis Isis... litteras traderet*. Isis vero Inachi filia fuisse proditur; hinc hæc sunt. De litteris Ægyptiorum variis videndus Diodorus Siculus, lib. iii; Porphyrius, de Vita Pythagoræ; adde istoriam Iluniversalium, a doctissimis in Anglia viris scriptam, versionis Germanicæ Halensis. Ibid., *sacerdotales*. Ita Rufinus in Historia ecclesiastica: *Jam vero Canopi quis enumerat superstitionis flagitia? ubi prætextu sacerdotium litterarum magicæ artis pene publica schola*. Ibid., *Phœnices invenerunt*. Plinius, Hist. natur. lib. v, cap. 42: *Ipsa gens Phœnicum in gloria magna litterarum inventionis*. Athenæus, lib. i, etc. Num. 6, *capita describuntur*. A, B, *scribuntur*, atque id melius. *Describere* est multa scribere, sed capitum titulos paucarum litterarum aut vocum. Ibid., *Cadmus a Phœnice*. Ita et narrat Victorinus, Edit. Putschii, p. 1944. Arde Clementem Alexandrinum, Stomat. i, initio; Chisull., ad inscriptionem Sigeam.

De enumeratione inventarum trifariam litterarum non conveniunt antiqui scriptores. Eusebius, Chronicon paschale, xvi (non, ut hic, xvii) primum litteras usurpatas esse tradit: ita et Irenæus, lib. i, cap. 12. Aristoteles antiquas x et viii numerat; inde necesse est, ut et variant in numero additarum a Palamede et Simonide. Isidorus certe in tanta varietate non potuit cum omnibus consentire. Ibid., *Palamedes*. Quatuor numerat Victorinus, v, ψ, φ, χ. Dominus Du Breul mavult Servio ac edere, qui, in lib. ii Æneid., tradit o, φ, χ, Palamedis esse; sed Aristoteles in eo cum Isidoro convenit o non Palamedis esse, sed Epicarmi; et ipse Servius innuit, certius esse litteram χ a Palamede esse, de aliis dubitari. Irenæus s'militer Isidorum adjuvat. Ergo Isidorus has tres litteras, non si e præcipua auctoritate, illi tribuit. Ibid., *Simonides miles, similiter tres*. in B deest miles; legendum melius *similiter*. Poetam sæpe excitant veteres grammatici, si de metris et eorum ratione sermo est. *Adjecit*; A, *addidit*. Num. 7, *Pythagoras*. Sunt ex Servio, in vi Æneid., nonnullis additis et mutatis. *Formavit* hic non ad primum pertinet, ut sit, *invenit*, sed ad exemplum vitæ humanæ; nam ea littera antiquior certe Servio ea sententia non est. Exstant hæc eadem in Petri Diaconi libro de actis ad Conradum imperatorem. Num. 8, *supplicio*. A, *morte et supplicio*. Num. 9, *figuram crucis*. Ita multi Patrum constanti traditione et pietate perhibent. Vide Montfauconii Palæographiam, et alios. Exstat in Henrici Bentzelii Syntagmate dissertationum, tom. i, pag. 110, Edit. celeb. Kappii, schediasma philologicum de *thau*, sive notula piorum frontali, Ezech. ix, 4. Nititur vero hæc antiquorum sententia in eo, quod verba *signa thau* intellexerunt de littera, cum tamen possit nuda esse *signa signum*, ut occurrunt multa nomina in sacro Codice, que litterarum simul sunt in alphabeto, et rerum. Ibid., *et finis*. Ms., *ipse et finis*. Statim *alpha*, non a nuda. Ibid., *Concurrentibus in se*. A, *inter se*. Intelligenda hæc sunt de ratione scribendi, cum α et ω initio scribendi libri vel folii ponitur, et in medio extenduntur lineæ varia arte. Num. 11, *exceptis, quæ*. Unum Ms., *exceptis aliquibus, quæ numeros figura demonstrant, ut i pro uno, c pro centum... et x pro decem littera, quæ et in figura crucem*, etc. Abit ergo lectio paulum ab ea quæ est in notis ad Isidorum per Joannem Grialium collectis, ubi doctissimus Editor nodum in scrippo querit; nam ipse Isidorus negat Latinos ad litteras computare, exceptis quibusdam, quæ non computantur, sed significant, comonstrant. Ad litteras computare non est simplices litteras numerare, sed connumerare. Ergo speciem similitudinis Isidorus esse observat, non rationem eandem litteris computandi, sed computandi; id Græcis litteris faciebant; nec impedit quod de x, et de cruce repetit, nam unum alterum non tollere videbatur. Chi vero Græcum cum figura crucis convenisse, antiquissimi quidam stauerunt; unde et docti quidam viri in ratione ungenti reges Judæis usitata chi formatum esse, auctoribus Rabinis quibusdam, credunt, et imaginem crucis Christi in eo quærunt. Alii multi grammatici, ut Breviloquus, Catholicon, Salomon Constantiensis cum Isidoro conveniunt, et dicunt χ in figura crucis Christi scribi; atqui aliunde non habent, et fuerit adeo in vetustioribus Codicibus, qui varietatis causa truncati esse videntur. Exemplum ejus rei exstat in Salomone Constantiensi, voce *Litteræ*, ubi Isidorum exseribit, nonnullis mutatis, quorsum lectorem ablego.

CAP. IV. Num. 1. *Carmenia*. Servius habere videtur ex Hygino, qui scribit: *Evandrus profugus ex Arcadia, in Italiam transtulit (litteras), quas mater ejus Carmenta in Latinas commutavit*. De Evandro, et Carmenta etiam Livius, lib. 1, cap. 7. Num. 2, *aut communes, aut liberales*. In notis Joannis Griali hæc exponuntur. Constantiensis me fere in errorem duxerat, qui legit *litteræ libérales*. Similiter loquitur Augustinus de Civit. Dei, lib. xviii, cap. 52: *An ipse non est Ecclesium persecutus, qui Christianos liberales litteras docere ac discere vetuit?* Adde Catholicon, et n. 44. Cætera, quæ sequuntur conveniunt plerique cum vetustis grammaticis, et describuntur a Salomone etiam Num. 12, *Sallustius*. Salomone Constantiensis, et A, B, *Salvius*; in Petri Diaconi libro de notis litterarum ad Conradum imperatorem, in corpore Gothofredi, p. 1498, exstat, *Saulius magister*. Pro in sono male Constantiensis legit in s. *Saulium*, vel *Salustium* putem ignobilem fere grammaticum sæculi v vel vi fuisse, qui inter litteras hanc communerit, tanquam Latinam et utilem. Ibid., *Karta, Kalendis*. Prior vox abest in A et B. In Salomone exstat *Karthaço*, sed abest etiam in Petri libello. De usu litteræ k varia et incerta tradunt veteres grammatici, quos excitare nihil attinet. Num. 13, *quia per e cuncta veteres scripserunt*. Absunt ex A. Videtur et hic varie interpolatum fuisse. Num. 14, *usque ad Augusti tempus*, etc. In Salomone interpolatur post hæc: *Et digne hoc tempore Christi nomen innotuit*, etc. Quæ supra attuli, luculento exemplo, varie et hos libros mutatos fuisse, et ineptiora a peregrinis esse manibus. In Salomone etiam ordo cap. 3 et 4 turbatus est. Num. 15, *a græcia*. Addit A autem. Ibid., *hilarissat*. A addit pro HILARIZAT scribebant. Num. 16, *tria accidunt*. Adde Diomedem, lib. 11. Ibid., *potestas quæ A, qua... qua*; et id melius. Ibid., *uscensibus*. Ma'e Constantiensis *nesciensibus*. Num. 17, *postquam eas. Lego eos*, ut ad oris sonis se referat; eas sane ignoro quorsum pertineat, tamen nemo animalverit. Num. 18, *et apicem*. A, *apicum*, scilicet, figuram, quod malim. Apicis melius veriverbum dat Isidorus lib. xiv, cap. 50, ab *apiendo*; tamen istud ludent innumeris lexicographi. Scaurus: *Apices ibi poni debent, ubi eisdem litteris alia atque alia res designatur*; ita debent, sed opifices sine certa ratione in marmoribus cumulare solent. *Oppositorum* legunt B et Gothofredus, et pro in Salomone habet a, et apponatur legit A. Adde Breviloquum: *Apices, litteræ, quæ in frontispiciis murorum vel ecclesiarum scribuntur, et in principis librorum et titulis legunt*; alio sensu. Ibid., *est enim linea jacens*. Ex Salomone subolet interpolatum hic es-e... *ducta figura autem, qua tota littera scribitur*. Similiter A legit; ergo discrimen inter litteram, seu figuram, et apicem hic indicatur. Et supra pro *dixerunt* malim *distinxerunt*; atque aliter vix fuit oratio.

CAP. V. Num. 1. *Fundamentum liberalium artium*. A, *litterarum*. Salomone Constantiensis, *grammaticus... doctor liberalium litterarum*. Ibid., *hec autem*. In A et B abest autem. Ibid., *loquendi*. A addit *dictandique*. Num. 4, *divisiones grammaticæ*. Fateor, non inveni, numerum omnino xxx a quoquam grammaticorum vetustiorum prodi; tamen si suppletur ista quæ sequuntur, inde ille coit. *Vox articulata*. Priscianus, seu auctor de accentibus, in editione Ascensii, folio 122: *Elementum pars minima, partium vocis articulatae*. Ibid. *Vitia*. Intellige *decem vitia* quæ enumerat Donatus, Edit. Ascensii, folio 46, Ibid., *metra*. Priscianus auctor de duodecim carminibus, fol. 114: *Metra generalia novem sunt*. Ibid., *fabulæ*. Priscianus, de præexercit. Rhetor., ex Hermogene translatis.

CAP. VI. Num. 1, *principalia referuntur*. B, *revertantur*. Num. 2, *Conjunctio vero et*. Absunt vero et in A.

CAP. VII. N. 1, *nomen dictum*, desumpta sunt ex Servii in secundam Donati Editionem interpretatione, sed abest ibi quasi *nomen*, quæ tamen in Cleodii Arte

apud Putschium, pag. 1871, ex Donato excitantur cum cæteris. In Editione Gothofredi male deest res. Num. 2, *Cognomen autem vulgo*. A et B addunt *dictum*. Ibid. *superadditur*, uterque, *superadjiciatur*. Num. 3, *appellativa nomina*. Vide Priscianum, libro 11, pag. 579, Putschii, et Asprum, pag. 1728. Num. 3, *et in multorum*. Addunt et in *similiter corporalia dicta sunt*. N. 6, *specialia*. Addunt sunt, id est, *dicta*. Num. 9, *minuuntur*. A, *minuunt sensum*. N. 11, *Calisto*. Addit B *Calypso*, et hoc verius videtur, illud varians lectio fuerit; utitur eodem exemplo Diomedes libro 1. Num. 13, *apud Latinos vero*. A legit nos pro *Latinos*. N. 14, *plurinomia*. A, B, *plurinomia*, falso. Num. 17, *ad aliquid aliter*. A, *qualiter*; ita et Diomedes, lib. 1, pag. 309, Putschii; legerim ergo: *Talia autem, scilicet, sunt, non illa*. N. 20, *patronymica*. Vide Diomedem, pag. 310: *A majoribus, ut Bellides; matribus, ut Latous Apollo, et plura*. Num. 21, *whetica possessiva*. Emendanda est lectio, quam miror toties impressam esse pro *etica* (jam emendata fuerat a Grialio). Illud A; B vero, male, *eretica*. Num. 22, *supposita*. Melius A, B, *superposita*; ita et Salomone Constantiensis; ita et Donatus, de Tropis, pag. 1776, Putschii. Ibid., *adjice*. A, B, *adjicia*; Constantiensis autem, *adjectis eisdem*, atque hoc fere præplacet. Num. 27, *comparatio dicta*. Semel tantum *comparatio*, A, B, atque id rectius. Num. 28, *cætera nomina non sunt genera*. A, B melius, *cætera non sunt et sed hæc pro hoc*. Ibid., *commune... nomen unum communicat*. A, B, *legimus nomen*; tamen illud servat Constantiensis. Num. 29, *sensus tamen peritiam*. A, B, *tantum*; ita et Constantiensis legit, unde hoc præferrem. Ibid., *et communi*. A, B, *communi, et omni*. Num. 32, *hujus magistri*. A addit *lona*. Ista de casu sunt ex Diomede. Num. 33, *diptota, ut Jupiter*. Ex Diomede, lib. 1, pag. 288.

CAP. VIII. Num. 4, *s'c. A, B, sicque, pro varietas*, male in Gothofredi excusum *varietates*. Num. 2, *finita*. A, B, *aut finita*. Ibid., *de absentibus dicitur*. A, B, *dicuntur*, melius. Num. 4, *coarctantur*. A, *arctantur*; B, *arctantur*, simplex certe præplacet.

CAP. IX. Num. 1, *verbum dictum*. Melius deducere a Græco *ἔπος*, *dico*, addito dupl'ci digamma æolico. Num. 2, *instans, præteritum*. A, B, *invertunt, præteritum instantes... fecit, faci*. Num. 5, *meditativa dicta*. B addit *sunt*. A est. Ibid., *legere meditor*. A, *legere volo*; ita et Cleodii Ars. Ibid., *inchoantis indicio*. Ita A, B. Indicium in quibusdam Excusis, quod non placet. Diomedes, *vim incipiendi*. Ibid., *formæ*. Aliis grammaticis dicuntur *species, qualitates*. Num. 4, *modi, quemadmodum*. A *quod ad modum*; nemo vetustorum ista explicat, et videntur non recte so habere; an quod *agendi modus sit in suis significationibus?* compendio scribendi facile errari potuit. Ibid., *imperandi*. A, *imperantis*. Num. 5, *legebo*. Olim tamen non infrequenter ex tertia in secundam conjugationem translata esse verba constat. Vide Nonium, cap. 10: *dicebo, vivebo, vel fidebo ut excuditur*. Num. 7, *communia*. Vide Nonium, cap. 7, de contrariis generibus verborum.

CAP. X. Num. 1, *accidit*. A, B, *accedat*, recte. Ibid., *inde dictum*.—*Dictum* abest ex A, B. Addit Salomone: *Quod verbo quasi marito suo adhæret*.

CAP. XI. Num. 1, *quasi participium*. A, B, *participium*, et ita legendum; aliter quasi sine sensu est. Adde Diomedem, edit. Ascensii, folio 41, et Servium, p. 1794, Putschii.

CAP. XII. Num. 2, *forum ipsum*. Ita male conjungitur in Gothofredo et aliis, sed B disjungit *ad forum, ipsum et sensum*; sic Servius, pag. 1796. *Ego, et hi eamus*; in hac elocutione et verba conjuncta sunt, et sensus. Ibid., *non dicimus..... regi*. Desunt in A et B, aut absunt potius. Num. 3, *ubivis præponuntur, et subjunguntur*. A tantum *ubivis ponuntur*. Num. 4, *causa est*. Absunt ex A, B.

CAP. XIV. Num. 1, *est vocata*. In A est *exsultat*. Ibid., *exsultante cia*. A legit *vat*. Certe *cia* ab *Alcubio*

et Probo hortandi dicitur esse. Diomedes *vah* voluptatis dicit; arbitror *evax* legendum esse, non *cia*.

CAP. XVII. Num. 2, *quia varias vocum moras*. A et B per *varias*. *Simpla* legendum, non *simplicia*, ut in Gothofredo. Num. 3, *ei vero apud majores*. Ut, *utei*, *sibei*, et similia. Vide xii tabularum leges et antiqua marmora. Ibid., *singulas formas*. — *Singulares*, A.

CAP. XVII. Num. 1, *temporibus consistunt*. — *Insistunt*, A. B. Num. 2, *pyrrichius*. Vide Scaligeri libros de Re poetica; de saltatione hac, seu certamine antiquitatum interpretes, de ludo puerili videtur ex Servio in v *Æneid.*: *Trojaque nunc pueri*, etc. Ibid., *sive ab igne*. Ita fere Scaliger putat; hæc vero absunt ex B. Ibid., *spondaus*. Ita male scribere nondum desinunt pro *spondeus*, Græce σπονδός, inde et Salomon *spondius* scribit. Ibid., *sacrificantium*. Tangit veram ori-

ginem vocis σπονδός. Ibid., *spondiales*. Usus est Turnebus hac auctoritate ad illustrandum Ciceronem, ii de Oratore, cap. 46, ubi pro *spondalia* ille legi vult *spondialia*. Sed mihi non fit verisimile *spondiales* unquam Latinis auditos esse. Marius Victorinus, pag. 1284, Putschii, habet: *Unde et spondalia appellantur, qui hujusmodi tibias (longas) infare assueverunt*. Non erit qui dubitet, addita littera una, legendum esse *spondaules*, ut *Onoraules*. Similiter in Diomede, pag. 472, Putschii, legimus inter corrupta et hiulca quædam: *Et æquissudi sono tibicem spondalium canere juberet, ut duabus longis melodius, quasi duplicibus et juxta votis prospera deorum voluntas firmaretur; malim spondaulam*. Hinc hic malim *spondaules*. In Diomede possis etiam legere *spondaulium... jubere-tur*. Ita in Cicerone *spondaulia*.

FR. ANT. ZACCARIÆ ANNOTATIONES

Ad cap. IV, V et VI libri VIII Etymologiarum.

CAP. IV. Num. 4, *libros Moysi*. Cod. Luc., quam lectionem videtur Honorius Augustodunensis suis in Codicibus invenisse. Num. 5. Vetus Editio Rhabani; item Veneta Isidori Editio an. 1483, et Parisiensis Bignæi, quibus accedit Luc. Cod., *Efnei dicunt*. Num. 6, *Masboihæi*. Perperam *Marbonei* in Ven. et Paris. nuper citatis Editionibus, nec rectius *Marbonei* in vet. Edit. Rhab. et Luc. Cod. Num. 7, *Genistæ*. Ita vet. Edit. Rhab., et Ms. Cod. Antonii Vionis Herovallii, aliasque Mss. regiæ Parisiensis bibliothecæ exempla apud Cotelerium, tom. I Monum. Eccl. Gr., col. 761, *Genistæi* Parisiensis Editio Isidori, cui etiam Matritensis consentit. Num. 8, *Meristæ*. Cod. Rom. a Grialio indicatus, Luc. et Coteleriani, ad quos accedit vet. Edit. Rhab., ubi *Meristæi* habent Bignæana et Matritensis Isidori Editiones. Ibid. Totum hoc comma a Rhabano omittitur, *uipos enim*, etc. Ibid., *separatio*. Cod. Luc., pro *pars*. Num. 9, *Custodiant*. Edit. Ven. an. 1483.

CAP. V. Num. 1, *suorum auctorum*. Luc. et Pistor. Cod. Num. 2, *voluisset*. Addit Luc. Cod. *Hic in tempore Neronis fuit, et in anno 23 post crucem Christi mortuus est*; forte scribendum fuerat 33. Certe Simon an. 65 interiit. Num. 3, *mago*. — *Mugno* perperam in Bignæi Editione. Omittitur id nomen in Cod. Pistor. Num. 4, *vocati*. Cod. Pistor., pro *appellati*. Ibid., *sunt qui*. Cod. Luc. Ibid., *abnegat*. Cod. Luc. et Pistor. Num. 5, *sancto Stephano*. Cod. Malatestius. Ibid., *a Petro Diaconus*. Cod. Luc. Ibid., *hubes bonum*. Cod. Pistor. Ibid., *quod odisti*. Codices Luc. et Pistor. Num. 6, *qui animam*. Cod. Luc. Ibid., *et bonum*. Cod. Pistor. Ibid., *Deum creasse*. Cod. Malatestius, qui aliam propterea omnino sententiam Basilidianorum dogmati tribuit. Ibid., *fungunt dogmatibus*. Cod. Luc. Num. 8, Ex Gratiano, *Millenarii* Editio Matrit. At *Milliastæ*, ut in Bignæana, scripsisse Isidorum cum Cotelerio tom. I Mon. Eccl. Gr., col. 765, nullus dubito. Nam et *Milliastæ* habet Rhabanus, lib. ii de Instit. cleric., et Codices plures errorem exhibent, qui nonnisi *Milliastæ* exscripto nomine emendari possit. Sic *Milliasti*, Cod. Herovallianus ab eodem Cotelerio indicatus; *Militiasti*, Pistor.; *Miticiastæ*, Luc., Malatest. et Ven. Editio an. 1483. Num. 10, *virtutum cognitio*. Pistor. Cod. Num. 12, *Ego assentiri viris doctissimis (Chaconi et Grialio) haud possum*. Nam non solum quos ego consulti, Codices Malatest., Luc., Pistor., alique, sed etiam quos sub oculis habuere Rhabanus et Honorius Augustodunensis, non aliter hunc locum exhibent. Itaque de loci integritate non est cur dubitemus. Appellia potius mentem haud recte assecutum Isidorum dicamus. Num. 13, *archontem* legebat Chacon. Nil immutandum, repugnantibus Codicibus Rhabani, Honorii et nostri.

Num. 14, *qui*. Pistor. Co. 1., alii quod. Ibid., *imitantur*. Cod. Pistor., et Luc. Num. 15, *Cajani* dicuntur in Luc. Cod. Num. 21, *creationis*. Recte, ubi Ven. et Bign. Editio, et Codd. Luc., Pistor., et Malatestius, *creatoris*: hujus tamen margini antiqua manu genuina lectio, quam ex Matritensi Editione reddidimus, ascripta est. Num. 25. Una Bignæi Editio: *abominantur carnes*. Num. 27, *provincia Phrygia*. Ita præter Matritensem Editionem Codex Luc., Pistor., Herovallianus, et Regii tres a Cotelerio indicati, tom. I Mon. Eccl. Gr. p. 773, ubi *provincia Cataphrygiæ*, Ven. et Bign. Editio; Malatestius autem Cod., *provincia a Frigia*, unde et hoc facte ad germanam lectionem traduci possit. Ibid., *Priscilla*. Cod. Luc.; alii, *Prisca*. Ibid., *Dei, et Spiritus sancti*. Cod. Pistor.; *sancti Spiritus* Ven. Editio. Num. 31, *recipiunt*. Addit hic Bignæana Editio: *Anomiani, id est Latine sine lege dicuntur*, quod Honorius quoque Augustodunensis suis in Codicibus legit. Num. 33: *Heracitæ*, Ven. et Bign. Edit., Codd. Luc., Pistor., et Malatestius, qui etiam, pro *hierarcha*, *Heraclio* exhibent. Num. 34. Una Bignæi Editio, *cathedram pontificalem*, quemadmodum paulo post, *apostasias recipere*. Num. 35, *Christum enim*. Hæc usque *compellati sunt* omittuntur in Codice Pistoriensi. In Malatestio autem desunt ea, *pro paupertate intelligentiæ compellati sunt*. Num. 40, *e collis*. Cod. Pistor. Ibid., *mundum*. Ita Ven. et Matrit. Editio cum Cod. Luc. et Pistor.; Bignæus, *mundum factum fuisse*. Num. 53, *Cotopitas*, in Corbeiensi Codice Maurini legerunt, ut monent ad Augustini epistolam 53. *Campitas*, non *Cotopitas*, Fabricius, in Philastr., alique malunt. Vide etiam quæ ad Hieronymi indiculum diximus. Num. 61, *celebrandum*. Cod. Malatest.; alii, *observandum*. Num. 64, *a Nestorio*. In locum sancti Sisinni suffecto an. 428, quemadmodum statuit Cuperus, in Historia Chronologica Patriarch. Politanorum, quem vide. Auctores cum antiquos, tum recentiores, quid de Nestorio ejusque hæresis disseverunt, recenset Fabricius, Biblioth. Gr. tom. IX, pag. 256 seqq. Adde Doucini nostri Gallicam historiam Nestorianismi 1698; Joannis Sartorii dissertationes duas de Nestorio hæresiarcha; Pauli Ernesti Jablonski exercitationem historicotheologicam de Nestorianismo, et illa inprimis Nestorianorum phrasi, quæ humanam Christi naturam templum Divinitatis vocare solebant; et Josephi Sim. Assemani dissertationem de Syris Nestorianis, tom. III Biblioth. Orient., p. 2. Num. 65, *ab Eutyche*. De quo confer Liberati Diaconi Breviarium, auctoresque alios, a Fabricio indicatos t. VIII Bibl. Gr., p. 350. Num. 66. Cur huc capitula Chalcedocensis appellet, cum sint in quinta synodo tractata, cur item eorumdem capitulorum divum Isidorum aut debeat, aut non debeat defensor videri, vide annot. Segobriæ. antistitis